

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa

megjelenik félévenként

2009. november

VII. évfolyam 2. szám

KÖSZÖNTJÜK A 10. JUBILEUMI „KOMMUNIKÁCIÓ” NEMZETKÖZI TECHNIKAI KONFERENCIÁT

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület elnöksége és tagsága, valamint a nyugállományú híradó tagozat nevében tisztelettel köszöntöm a 10. jubileumi konferencia résztvevőit, előadóit, támogatóit.

A konferencia története szorosan összefügg a nemzetközi helyzet alakulásával. A bécsi közép-európai haderő csökkentési tárgyalások pozitív vetületei alapján a közép-európai államok csökkentették haderőiket. A csökkentést a Magyar Honvédségben a „haderőreform” illetve a „védelmi felülvizsgálat” program feladatokban realizálták.

Ennek során a híradó csapatok nagyobb hányadát felszámolták, más híradó szervezetek állományát csökkentették. Beszűkültek az eddig rendelkezésre állt információforrások, esetlegessé váltak a kozmikus sebességgel fejlődő kommunikációtechnika eredményeiről szóló tájékoztatók, amelyek az információs társadalom építésének fontos elemét képezik.

E helyzetben a tájékoztatás iránti fokozott igény szélesebb körben jelentkezett, ami szükségessé tette egy fórum létrehozását.

A konferencia létrehozásának gondolata a ZMNE híradó tanszékéhez kötődik. A konferencia

„Spiritus rectorai” Dr. Sándor Miklós ezredes egykori tanszékvezető és két doktorandusz Rajnai Zoltán és Fekete Károly mk. őrnagyok voltak, akik doktori értekezéseiken serénykedtek. Az előbbi a tábori alap hírhálózáttal, míg az utóbbi az állandó telepítésű kommunikációs rendszerekkel foglalkozott.

A konferencia gondolatát az egyetem akkori rektora Prof. Szabó Miklós vezérőrnagy és az akkori híradó (vezetési) csoportfőnök Mikita János mk. ezredes felkarolta és maximálisan támogatta.

Így 2001. október 4-én létrejött az első konferencia.

Büszke vagyok rá, hogy a megnyitót követő első előadást magam tarthattam „a Híradó Szolgálat félévszázada a híradástechnika fejlődésének tükrében „címmel.

A konferenciákon új eszközök, rendszerek, módszerek kerültek megtárgyalásra. Különösen érdekes volt a „Rita” és a „Wimax” kommunikációs rendszerekről tartott beszámoló és bemutató.

A szervezők felvették a kapcsolatot a kommunikációs technikai eszközök gyártó világcégekkel, hazai közép- és nagyvállalatokkal, szolgáltatókkal, disztribútorokkal, akik tájékoztatókat és bemutatókat tartottak, és esetenként anyagilag is támogatták a konferenciát.

Ki kell emelni a katonai híradástechnikai eszközök gyártójának Góliátját a francia Thales konzern gyakori megjelenését, a francia szárazföldi haderő híradó szolgálatát, amely katonáit és eszközeit elküldte, üzemközben bemutatta, sőt lehetővé tette az egyetem hallgatóinak részvételét az eszközök gyakorlati üzemeltetésében.

A konferencia sok segítséget adott a szakmában tevékenykedő doktoranduszoknak értekezésük elkészítésében. A híradó szolgálat jelenleg –az ország általános helyzetét jellemző - ideiglenes pénztelenség, illetve eszköztelenség állapotában van, de a műhelyekben alkotó munka folyik. Elgondolások, javaslatok születnek, amelyek végső eredője – az anyagi lehetőségek rendelkezésre állásának függvényében - egy a követelmények és lehetősége összhangján álló aktív, reális nagyságú híradó szolgálat megteremtésében realizálódik.

Ennek jelei mutatkoznak az ARMCOM Zrt. által az utóbbi időben gyártott eszközök minőségében is. A híradó szolgálat elismertsége töretlen.

A szolgálat történetében először adott vezérkar főnök helyett a vezérkarnak, a rendszerváltást követően nyolc tábornokot a Magyar Honvédségnek. Történetében először nevezett ki a Köztársasági Elnök egyetemi tanárt a híradók körében. Mindezekre büszkék lehetünk.

Véleményem szerint a szolgálat eredményeihez a jubileumát ünneplő konferencia sorozat- amelyet folytatni kell - tevőlegesen hozzájárult.

Őszintén köszönjük!

*Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnöke*

KOMMUNIKÁCIÓ 2009

NEMZETKÖZI TUDOMÁNYOS KONFERENCIA A JUBILEUMOK JEGYÉBEN

Reggel nyolc órakor a Szervező Bizottság nevében Prof. Dr. Rajnai Zoltán mérnök ezredes egy tanár, Dr. Habil Sándor Miklós ezredes egyetemi

docens és Dr. Pándi Erik r. alezredes fogadták az érkező vendégeket.

Jubileumi volt a konferencia - tízedik alkalommal került megrendezésre, 10 éves a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület is. 60 éve szerveződött a Magyar Néphadsereg melynek 1951.-re beérett feltételei 250.000 főt számláló nemzeti véderőt eredményeztek. Erre emlékezik Vörös Béla nyugállományú mérnök ezredes, közel 18 oldalas tanulmánya, a konferencia kísérő anyagaként megjelent magas színvonalú, tudományos igényű szerkesztett többnyelvű kiadványban „Kommunikáció 2009.” címmel. 60 éves a Hírközlési és Informatikai Tudományos Egyesület (HTE), a rendezvény egyik támogatója.

Az előadások sorát a - ZMNE Híradó Tanszék új vezetője és a Levezető Elnök - bevezetői után Prof. Dr. Munk Sándor (ZMNE Informatikai Tanszék) indította. Előadásának címe: „A kommunikáció fogalomrendszerének keretei az integrálódó információs technológiák korában”.

Tegyük rendet a terminológiák értelmezésében!

A kommunikáció (távközlés, hírközlés, híradás), az informatika (számítástechnika), illetve az információtechnológia szakterületei igénylik az alkalmazott alapfogalmak meghatározását, rendszerezését, egységesen elfogadott értelmezésük kialakítását. Ez a feladat egy kutatási tevékenység célja lehet, melynek eredményeit közre kell adni egy Wiki-alapú rendszerben (Wikipédia: eszközökkel segített távolsági átvitel, kommunikáció céljára), ami napjainkban jellemzően elektronikus eszközök használatát feltételezi.

A második előadás Dr. Koller Istvántól az „UAV földi állomás kommunikációs csatorna fejlesztése” címmel, - földi állomás és légi jármű közötti összeköttetés, irányítás fejlesztését célozta meg - 5GHz-es sávban a MIK (BME Mobil Innovációs Központ) szervezésében.

Fokozott érdeklődés mellett hangzott el a harmadik előadás, melynek címe:

„Rádiós kapcsolat a nemzetközi űrállomással és a MASAT-1, az első magyar műhold kommunikációs alrendszerének tesztje”. Előadója Császár János örgy, a projekt vezetője Dudás Levente (BME) okleveles villamosmérnök volt.

Világrekord kísérlet 2009. április 4-én.

Kísérleti jellegű rádióösszeköttetés a Nemzetközi Űrállomás (ISS) és mozgó járművek (hajó, repülőgép, sárkányrepülő, hőlégballon, kerékpár) között. Sikeres, valós összeköttetés magyar nyelven - Madách idézet az űrből - Simonyi Károly második magyar űrhajós és a PTTT stúdiója között.

A tervezés, szervezés, végrehajtás a BME, a PTTT, a ZMNE Híradó Tanszék munkája.

Császár János a hőlégballonon, 144 MHz-en, FM üzemmódban, 8-10perc periódussal, 1200m

magasságban, a Velencei tó felett, HA5PA/AM hívójellel.

Partner operátor Simonyi Károly az űrállomáson, HA5SIK hívójellel. E közben valósult meg a MASAT-1 kommunikációs tesztje is pozitív eredménnyel. A teszt későbbi (2009. szeptember 27.) végrehajtása a BME közreműködésével jött létre, (bővebben: <http://cubesat.bme.hu>) sikerrel.

Mi ez a kis „maszat”? Magyarország első műholdja lesz. Egy 10cm élű kockában - „kis okoska” - maximum egy kilogrammos pikoszatelit. Felbocsátás tervezett éve: 2010. Támogassuk!

Ezt követte még kilenc érdekes előadás, a katasztrófavédelemről nemzetközi katonai közreműködéssel, francia interpretációban, LTE (Long Term Evolution) a TELEKOM-tól, az EMONA távközlési rendszer bemutatása, vezeték nélküli hálózatok - (Bluetooth, RFID, Zig Bee, GSM, GPRS, UMTS, Wi-Max) - szabványosítása, a KAPSCH előadása, a műholdas távközlés mobil vonatkozásai Dr. Südi Péter-től, mikrohullámú eszközök a TOTALTEL-től, Siemens technológia alkalmazása a Magyar Honvédségnél, és végül egy vidám élménybeszámoló Dr. Horváth László előadásában, fergeteges sikerrel, Simonyi

Károly „űrhajóssal” és fiatal, új felesége által adott interjú kapcsán.

Ebéd után a ZMNE alakuló terén híradó technikai eszközök és rendszerek bemutatóját láthatták a vendégek, magyar gyártók és felhasználók részvételével, "harcszerű" körülmények között, a lőtérrel hallatszó pisztolylövészet ropogása közepette, bonyolult időjárás viszonyok mellett.

A napot 19.00-órától kezdettel HÍRADÓ BÁL zárta (hab a tortán). A vendéglátó reprezentatív körülményeket teremtve Dr. Rajnai Zoltán rektor helyettes volt.

B. Nagy Péter nyá. mk. alezredes

ISASZEG 2009.

2009. április 6-án a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület és a Puskás Tivadar Távközlési Technikum számos diákja a Szabadságharc emlékére ellátogatott Isaszegre. Mit is ünnepelünk, ünnepel Isaszeg ilyenkor?

1848-ban

Magyarországon kitör a forradalom és szabadságharc, melynek hullámai eléri Isaszeget is. Az 1849. április 6-i híres csata, amelyre joggal büszkék a helyi lakosok, a szabadságharc egyik legjelentősebb győzelme volt.

Az Egyesület képviselőjében jelen volt Lindner Miklós dr. nyá. altábornagy, a PTHBE elnöke, Horváth László dr., a Puskás Tivadar Távközlési Technikum

igazgatója, valamint Felker Lajos nyá. ezredes, a PTHBE ügyvezető alelnöke.

Megérkezésünkkor

Lindner Miklóst, Egyesületünk elnökét Hatvani Miklós polgármester köszöntötte. Az Egyesület tagjai valamint a Technikum tanulói és tanárai 13:00-kor az isaszegi csata emlékművének koszorúzásán vettek részt.

A koszorúzást követően az emlékmű alatti réten, vásárolók tömege fogadta az ide látogatókat. Igazi nívós kézműves kirakodó vásárral találkozhattunk. Láthattunk többek között múltat idéző kovácsot, vásárolhattunk szürke marha

szarvából készült kürtöt, melyekből az ügyesebbek hangot is csalhattak ki. A megéhezett vendégeket, ünneplőket sem érte csalódás, mert éhségüket a régi magyar konyha remekeivel csillapíthatták. A hangulatos sátorban választhattunk többek között vasalt csirkét, parázson, héjában sült krumplit.

Ezek után jól esett egy kis séta a városban. A múzeum felé sétálva megpihentünk a felújított római katolikus egyház Szent István király templomának árnyékában.

14:00-kor a Helytörténeti Gyűjteménynél (múzeum) a magyar-lengyel barátság napja alkalmából az Isaszegi Múzeumbarátok Köre koszorúzást szervezett. A Technikum tanulói a város

történelmével kapcsolatosan kérdéseket kaptak, melyek nagy részének megfejtését a múzeumban kellett megkeresniük. Mint láttuk, a szemfülesek a múzeum gondnokát árasztották el kérdéseikkel.

Múzeumi látogatásunk után elsétáltunk a Városházához, ahol térszene mellett a lengyel légió emléktáblájának megkoszorúzása zajlott.

Ezek után színpompás katonai díszfelvonulást láthattunk, korabeli ruhákban, igazi paripákon vonultak fel a különböző hagyományörző körök. Fúvószenekar kíséretében tartottak, tartottunk a Szoborhegyhez.

Ezután következett a várva-várt isaszegi csatabemutató, amelyet egy hadtörténész közvetített. A csata előtt népi életképeket láthattunk, amelyeket néptáncegyüttesek, táncsoportok tettek színesebbé az asszonykórus közreműködésével. Minden elismerésünk a szervezőké, akik mindent megtettek egy korhű csata bemutatásáért. Felvonultatták a korabeli ágyukat, amelyeket működés közben is láthattunk, illetve karnyújtásnyira élvezhettük az ellenséges csapatok löhátón történő közelharcát.

Úgy gondolom mindannyiunk fáradtan, de feledhetetlen élményekkel gazdagodva tért haza Isaszeg városából.

A szerkesztőség

HÍRADÓK NAPJA 2009.

Szeptember 17-én volt, névadónk, Puskás Tivadar születésének 165. évfordulója egyben a Híradó és Elektronikai szervezetek Napja. Ez évben 16.-ik alkalommal került sor ünnepekre.

Szeptember 16.-án Budapesten, a MH Támogató Dandárnál tartották a központi ünnepi állománygyűlést. A híradással kapcsolatos feladatok ellátását segítő és végrehajtó állomány valamint Egyesületünk képviselői, ezen a napon együtt ünnepeltek és emlékeztek Puskás Tivadarra, arra az emberre, aki megteremtette a híradás alapjait. Korszakalkotó találmányaival számos területen hozzájárult ahhoz, hogy mára az egész világ gazdagabb és fejlettebb technikai eszközöket használjon.

Külön megbecsülést jelentett a híradó szakma részére, hogy az ünnepségen megjelent Tömböl László mérnök vezérezredest, a HM Honvéd

Vezérkar főnöke, aki „élőszóval” köszöntötte és méltatta a híradók eredményes munkáját, megemlítve és megköszönve a Puskás Egyesület, híradó hagyományokat őrző eredményes munkáját is. Az ünnepség keretében az Egyesület és a Puskás Technikum nevében Dr. Lindner Miklós nyá. altbgy. - Egyesületünk elnöke és Dr. Horváth László igazgató, alelnökünk koszorúzták meg névadónk szobrát.

Szeptember 17-én Székesfehérvárott tartott ünnepséget az Összhaderőnemi Parancsnokság szakmai állománya, amelyet jelenlétével megtisztelt Benkő Tibor altábornagy is, az Összhaderőnemi Parancsnokság parancsnoka. Ennek a napnak emlékezetes színpontja volt, hogy a rendezők

meghívták a híradószakma „nagy öregjeit” baráti beszélgetésre.

Még ezen a napon, délután a hagyományoknak megfelelően, a Nemzeti Sírkertben, került sor Puskás Tivadar síremlékének megkoszorúzására számos, a tiszteletét leróni érkezett szakember a Puskás Technikum I. évfolyamos diákjai, valamint tanáraink jelenlétében. A sírnál koszorút helyezett el a MH Támogató Dandár törzsfőnöke is. Elhelyezték még a megemlékezés koszorúit a Puskás Technikum, a Távközlési Múzeumi Alapítvány és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület képviselői. A megjelentek lerótták tiszteletüket a tudós feltaláló öccse, Puskás Ferenc sírjánál is.

Felker Lajos nyá. ezredes

EGYÜTT ÜNNEPELTÜNK AZ IDŐSEK VILÁGNAPJÁN

2009. október 1-jén az Idősek Világnapját a Stefánia palota gobelin termében együtt ünnepeltük a nemzetközi Idősek Világnapját a MH Budapesti Nyugállományúak Klub Híradó tagozatával. Már hagyomány, hogy a Híradó tagozattal közösen emlékezünk meg kiemelkedő eseményekről, ez nem véletlen, hiszen valamilyen formában mind a két szervezet tagjai a Magyar Honvédség híradó fegyverneméhez kötődnek. A másik ok, hogy a tagság több mint 50%-a kettős tagsággal rendelkezik. A megemlékezés bevezetőjében a levezető elnök Koltai István a tagozat elnöke meleg szavakkal köszöntötte az Idősek Világnapján megjelent tagságot és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület budapesti tagjait. Örömet fejezte ki, hogy itt vannak azok a Bajtársi Egyesület tagok, akik csak a Puskás Egyesület tagjai, mert bele látnak a híradó tagozat munkájába, és reményét fejezte ki, hogy jól érezzük magunkat közöttük, hiszen nem vagyunk ismeretlenek egymásnak. Elmondta, hogy ők minden hónap első csütörtökén tartanak hasonló klubnapot, ahol van lehetőségük a rendezvényeik után leülni és egymással kötetlen témákról beszélgetni. Szívesen látják az egy tagsággal rendelkező Puskás tagokat a híradótagozat soraiban is.

A megnyitó után első napirendi pontban az előadó ünnepi beszédében megemlékezett az Idősek Világnapjáról. Bevezetőjében ismertette, hogy 1992-óta az ENSZ október 1.-et az Idősek Világnapjának nyilvánította. E napon világszerte és hazánkban is nagyon sok helyen köszöntik a nyugdíjasokat, az ország idős lakosait.

Már az ókorban is gondoskodtak az idősekről, nem hagyták magukra, az elesetteket, egyedül maradt családtagjaikat, sőt, - az előtálat leletek azt bizonyítják - pépesítették nekik az ételt. Így sem

éltek sokáig, a görög demokráciában is csak harminc-negyven évig. Az elmúlt kétszáz évben azonban az idős emberek átlagéletkora megduplázódott. Egyre több lesz az idős ember az egész világon. Ez a civilizáció diadala. A társadalom elöregedése gazdasági és társadalmi feladatokat hordoz magában a fejlett és a fejlődő államokban egyaránt. Megállapította, hogy több millióan vagyunk. Életutunk, anyagi helyzetünk, egészségi állapotunk, kulturális és egyéb igényeink, de még érzelmi életünk is eltérő. Sokan családban, meghitt közösségekben élnek, de sajnos egyre többen maradnak egyedül és küzdenek az öregkorral járó gondokkal. Életminőségük, ellátásuk más és más társadalmi, szociális és családi támogatást igényelnek.

Ma Magyarország népességének több mint 20%-a betöltötte a 60. életévét, és a demográfiai előrejelzések szerint 25 év múlva a hatvan éven felüliek aránya akár 30% fölé is emelkedhet. A férfiak és a nők eltérő halandóságából adódóan 40% a férfiak aránya, a 80 éves és idősebb korosztálynál már csak 30%. Vagyis időskorban a hölgyek 70%-a túléli párjukat, ami ebből következik a sok egyedül élő idős ember, akiknek legtöbb esetben a magányosság nehézségével is meg kell küzdeni.

Ezek az adatok még hangsúlyosabbá teszik az időskorúak szociális ellátását szolgáló intézményrendszer továbbfejlesztését.

Az időseknek szembe kell nézni azzal, hogy csökken a testi erejük, munkabíró képességük, elveszíthetik egyes képességeiket és gyakrabban betegednek meg. Nem könnyű feltalálni magukat a gyengült teherbírás miatt megváltozott helyzetekben, vagy elfogadni egy eddig elismert szerepnek az elvesztését.

A fokozatosan kialakuló új élethelyzet szinte minden idős embert elgondolkoztat és megráz, mert felhívja a figyelmet az emberi korlátok valóságára. Nem kell elutasítani az időskort és egy mesterkéltni fiatalságba menekülni.

A napirendet folytatva kifejtette, hogy: Hogyan lehet pozitívumként, értékelni ezt az életszakaszt. Ennek titkát a keleti népek már régóta ismerik, mert náluk az idősek nagy tiszteletnek örvendenek, hiszen az időskor számukra nem más, mint az egyensúly és a bölcsesség kora. Az időskor egy nagyon fontos életszakasz, melyet felelősséggel kell megélni. Egy olyan időszak, amikor az kerül előtérbe, ami számít, és ami igazán értékes, nem pedig a látszat. Arra, hogy valóban meg tudjuk látni ezeket, az értékeket, egész életünkben tudatosan készülnünk kell. Fékezzünk meg minden haragot és felindulást, s azt se kívánjuk, hogy körülöttünk napról-napra minden tökéletes legyen! Ne viaskodjunk örökösen az egész világgal! Ne legyünk féltékenyek senkire, s ne akarjunk senkin sem bosszút állni, mert a gyűlölet méregként tárolódik a szervezetünkben és külsőnk is elcsúfítja!

Később kitért arra, hogy a múltó időt ne nézzük tétlenül, mert az öregedés ellen nem csak szabad, hanem kell is harcolnunk. Válasszunk arany szabályokat, amelyeket tartsunk be, hátha segítenek mindennapjainkat vidámabban, célszerűbben elviselnünk.

Folytatásban kitért arra, hogy ma ünnepelni jöttünk. A magyar társadalom közel egyharmadának szól a méltatás. Hosszabb az emberi élet, nagyobb az átlagéletkor. Ez az öröndetes tény az orvostudomány, a társadalomszervezési és a tudatosabb egyéni életvitel következménye. Ez a társadalom egésze számára siker és öröm.

A hosszabb és tartalmasabb életkornak nem kedvez a mai válságos időszak, egyre kevesebb anyagi forráshoz jutnak a nyugdíjas szervezetek, ami behatárolja az idős emberek tartalmas, kulturált egyesületi tevékenységét.

De a hosszabb és tartalmasabb életkor nemcsak a társadalomtól kapott anyagi lehetőségtől függ, sokkal inkább az emberek közötti szeretetteljes kapcsolattól. Legyünk bölcsebbek, legyünk figyelmesebbek barátainkra, több szeretetet adjunk családtagjainknak. Ha megértőbbek vagyunk és tudunk szeretetet adni, megbékülünk sorsunkkal, időskorunkkal, akkor lelki egyensúlyba kerülünk. Ha sikerül az egyensúlyt fenntartani, akkor szebbnek látjuk a világot, boldogabbnak érezzük magunkat, barátaink visszamosolyognak, kevesebb gyógyszerre lesz szükségünk, s ez által hosszabb és boldogabb lesz az életünk.

Azt kívánom minden nyugdíjas társamnak, hogy sikerüljön megtalálni lelki egyensúlyát, akkor sok örömben lesz még részük a hátralévő, remélem még hosszú boldog életükben.

Végezetül köszönetet mondott a MH Budapesti Nyugállományúak Klubjának és a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület vezetőségének azért az áldozatos, lelkiismeretes munkáért, amellyel összefogják és segítik a nyugdíjas közösségeket. Azt kívánta, hogy ehhez legyen tudásunk, erőnk, egészségünk, együtt gondolkodó képességünk és kapjuk meg ehhez a megfelelő támogatást.

Befejezésül mindenkinek boldog, békés, nyugodt, egészséggel és örömmel teljes hosszú életet kívánt.

Kellemes színfoltja volt az ünnepi megemlékezés folytatásának, Willner Margitka saját versének előadása. Ezt követően rövid élményszámba menő aktuális filmvetítéssel kombinált zárshó hangzott el.

Befejezésül a vendéglátók állófogadással kedveskedtek az időseknek, ahol a gratulációk után pohárköszöntők hangzottak el. Az ünnepség végén a két szervezet tagjai jóleső érzéssel szorongatták egymás kezét, és kívántak egymásnak erőt, egészséget, hosszú, boldog életet.

Soós Tamás nyá. alezredes

HŐSI HALÁLT HALT MAGYAR HONVÉDEK EMLÉKMŰVÉNEK AVATÁSA ROMÁNIÁBAN

A romániai Beszterce közelében fekvő Szeretfalván 2009. június 13-án magyar katonák hősi emlékművének ünnepélyes felavatására került sor.

1944 őszén 25 magyar katona halt hősi halált Szeretfalva körzetében, akiket a helyszínen temettek el. A katonasírok az eltelt hosszú idő, az érdektelenség és a közöny következtében feledésbe merültek, fizikailag eltűntek. Az itt eltemetett honvédek egyike fiának évtizedes kutatómunkája, a

Magyar Köztársaság Honvédelmi Minisztérium Hadtörténeti Intézete által szolgáltatott adatok, a román fél pozitív hozzáállása eredményeként sikerült a sírokat rekonstruálni, az eltemetett katonák személyazonosságát meghatározni.

Ezt követően a román és magyar kormány egyetértésével, a Románia Hőseinek Kultuszát ápoló kormányhivatal és a HM Hadtörténeti Intézet és Múzeum erkölcsi és anyagi támogatásával, az

RMDSZ helyi szervezeteinek és a történelmi egyházak összefogásával, jelentős társadalmi munkával létrehozott impozáns emlékmű méltó emléket állít a 25 ott eltemetett magyar katonának.

Az emlékmű ökomenikus istentisztelet keretében történt ünnepélyes felavatásán megjelentek a román kormány megbízottai, a Beszterce-Naszód Megyei Önkormányzat és az RMDSZ megyei elnöke, a történelmi egyházak méltóságai.

Hazánkat a felemelő ünnepségen Egyesületünk elnöke, a nyíregyházi „Vay Ádám” logisztikai ezred baráti körének elnöke, a Szabolcs-Szatmár-Bereg megye Önkormányzatának megbízottja képviselte.

Az emlékmű létrehozását – helyi kezdeményezés élén – következetesen támogatta Sorin Aurél Mittitean úr Sajómagyaros (Sieu Magherus) román nemzetiségű polgármestere.

Az RMDSZ beszterce–naszód megyei elnöke-Kocsis András úr levélben köszönte meg Egyesületünk részvételét e felemelő és követendő példát mutató ünnepi emlékműavatáson.

A szerkesztőség

A 43. ÖNÁLLÓ HÍRADÓ EZRED MEGALAKULÁSÁNAK 60. ÉVFORDULÓJÁRA

Megtisztelő feladat számomra, hogy az alapító tagok egyikeként írhatok ezredünk – amelyet a híradó közvélemény „a híradó szolgálat zászlóshajójának” aposztrofál – megalakulásának 60 évvel ezelőtti megalakításának történetéről.

Magam a háborút követően, túl a szovjet hadifogságon és a bélistán, örömmel vettem a Magyar Néphadsereg hivatásos állományába történt átvételemet.

30 évesen századosi rendfokozattal a Pécszet állomásozó 101. gk. híradó ezredhez kerültem, amelynek állományából 1949. március 15-én megalakítottuk a 43. ö. híradó ezredet.

A pécsi elhelyezési körülmények a Zrínyi laktanyában jók voltak, valamennyi létesítménye (sportpálya, uszoda stb.) jól szolgálta az állomány kiképzést, sportolását, pihenését.

Az ezred az első csapatzászlóját a pécsi Zsolnai gyártól, míg a másodikat a budapesti Gamma Művektől kapta.

Az ezred parancsnoki állománya kezdetben hiányos volt. A tiszti és tiszthelyettesi kar többsége a II. világháborút megjárt katonákból állt, akik komoly beosztásba kerültek. Az ezred minden tagját a lelkes tenni akarás jellemezte.

Az ezrednek jutott az a feladat, hogy megteremtse a később felállított híradó csapatok keretét

A festői környezetben felállított emlékmű alatt immár kőbe vésett neveikkel alhatják örök álmukat hős katonáink.

(Esztergom, Keszthely, Polgárdi, Székesfehérvár, Vác).

Az ezred első parancsnokává Dr. Gurzóy Emil ezredest nevezték ki, aki polihisztor volt, orvosi és mérnöki diplomával rendelkezett. Nagyon jó parancsnok volt és biztos kezekkel vezette az ezredet. (Meg kell említeni, hogy oktalan, méltatlan leszerelést követően a Nógrád megyei Nőtincsen körorvosként dolgozott az ötvenes években „a Magyar Népköztársaság Kiváló Orvosa” címmel tüntették ki).

Engem az ezred törzsfőnökévé neveztek ki, és az ezred Budapestre történő helyőrségváltásának feladatával bíztak meg, amelyet rendben végrehajtottunk.

Budapestről az újonnan Vácott felállítandó 32. önálló híradó ezredhez kerültem, ahol törzsfőnökként, majd az ezred parancsnokaként végeztem a munkámat.

A 43. híradó ezred parancsnoka Móricz Ferenc alezredes lett, akivel nagyon jó baráti, emberi és szolgálati kapcsolatot alakítottunk ki, ami haláláig tartott.

Az ötvenes évek közepén a 32. híradó ezred felszámolását követően ismét a 43. híradó ezredhez kerültem, mint ezredparancsnok helyettes.

Ez időben a feszült politikai helyzet eredményeként nagyon sok vezérkar szintű törzsvezetési, együttműködési és csapatgyakorlaton vettünk részt, ahol az ezred mindig megfelelő és jó értékelést kapott. Az ezred eredményesen vett részt a dunai árvízvédelmi és a mezőgazdaságot megsegítő munkákban. Közben az ezred Vác helyőrségbe került, ahol régebbi kapcsolataim segítségével rövid idő alatt berendezkedett és közösségi munkája alapján a város sajátjának tekintette.

Az ezred ez időben is elnyerte az „élenjáró ezred” megtisztelő címet, amely az összefogásnak volt köszönhető. Móricz alezredest a Híradó Technikai Üzem élére nevezték ki, helyére ezredparancsnokként Forró Lajos alezredes került. Néhány év múltán Vas József ezredes lett az ezred parancsnoka, akinek közel másfél évtizedes parancsnoksága alatt az ezred híradó eszközparkja lényegesen korszerűsödött, szervezete bővült. Közben ismét helyőrségváltásra került sor. Az új székesfehérvári helyőrség immár véglegesnek tekinthető. Vas József ezredest a tragikusan fiatalon elhunyt Szathmári Miklós ezredes váltotta, majd az ezred felszámolásáig Kalicz Tibor ezredes bajtársunk vezette az ezredet. A szervezeti változások keretében az ezred zászlóaljja alakult. Az Összhaderőnemi Parancsnokság megalakulásával ismét ezredde fejlődött, tevékenységi köre kibővült és „Nagysándor József 43. ö. híradó és vezetéstámogató ezred” elnevezéssel Dr. Révész Gyula mk. ezredes

parancsnokságával elődeihez hasonló elkötelezettséggel végzi felelősségteljes munkáját, hogy megfeleljenek a velük szemben támasztott követelményeknek.

60 év telt el Pécestől Budapesten és Vácon át Székesfehérvárig.

Az ezredhez kötődés szép példája, hogy 1996. szeptember 21-én, Balatonfüreden megalakítottuk a „43. híradó ezred baráti körét” amelynek gondozását Dr. Révész ezredes bajtársunk – Egyesületünk tagja – magáénak tekinti, amit bizonyít a múlt évi tavaszi összejövetel kiemelkedő szervezése és színvonala.

Valamennyi híradó büszke a 60 éves 43. ö. híradó ezred teljesítményére. A mindenkor személyi állomány a maximumot nyújtotta. A volt ezredparancsnokok - Kalicz Tibor ezredes bajtársunk kivételével – valamennyien elhunytak, emléküket megőrizzük.

A 60 éve elvetett mag az ezred hat évtizedes kiemelkedő eredményeivel szárba szökken.

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület tiszteletbeli elnökeként, az ezred első –megalakító – törzsfőnökeként tisztelettel köszöntöm az ezred jelenlegi személyi állományát és kívánok további eredményes munkát, jó erőt-, egészséget.

*Szepezdi Dezső nyá. ezredes
a PTHBE tiszteletbeli elnöke*

A VÁCI ESZE TAMÁS HONVÉD NYUGDÍJAS EGYESÜLET JUBILEUMÁRA

Kedves egyesületi tagok,
Kedves nyugdíjas híradó katonák,
Kedves barátaink!

A Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület (PTHBE) szeretettel üdvözlí a Váci Esze Tamás Honvéd Nyugdíjas Egyesületet (VETHNyE), mint a Magyar Honvédség „Híradó Családja” tagját. Megtisztelő feladatot jelent egy ilyen régi patinás egyesület jubileumi üdvözlése, fennállásának 30. évfordulója alkalmából.

Talán nincs is olyan egykori híradó tiszt, aki elfogultság nélkül tudná átlépni Vác város, Vác helyőrség határát ifjúsága színhelyét. Büszkeséggel tölti el az odalátogató egykori híradótisztet az újjávarázsolt főtér, amely a város egyik gyöngyszeme. Felelevenednek az ifjúság képei a Kőkapu, a Pokol sziget, a Hattyú, a Kacska és számos más hely, valamint a Torony is a kapun belül, illetve a *Kolostor* is, a nőtlentishti szálló.

Vác helyőrség minden híradótiszt Mekkája, Balassi Bálintot idézve a szolgálat számára „vitélő oskola” volt. A Vácott szolgáló teljesítő katonák a különböző átszervezések miatt más és más megnevezésű alakulatok állományában voltak. Változott a paroli is, kék, zöld, barna, majd újra a régi kék, de a hírvillám, a híradó lelkület, a szakma szeretete, minden átszervezés és változtatás ellenére szilárdan megmaradt.

A váci híradó alakulatoktól indultak el tiszti karrierjük felé az alapos gyakorlati felkészültséget szerzett fiatal tisztek, ki a ZMKA-ra, ki az egykori Szovjetunió leningrádi Híradó Akadémiájára, ki pedig a Budapesti Műszaki Egyetemre ment, hogy magasabb szintű képzést szerezzen.

A honvéd hagyományokban gazdagon bővelkedő Vác emlékeinek letéteményese és legfőbb ápolója a VETHNyE. Ennek értelmében számos megmozdulást, ünnepélyt szervezett az Egyesület, hogy maradandó emléket állítson Vác katonai múltjának. Szinte minden évben szerveztek egy-egy emléktábla avatást.

- 2003-ban a volt Damjanich kislaktanya falán;
- 2004-ben a volt Damjanich nagylaktanya falán,
- 2005-ben a volt Esze Tamás laktanyában;

helyezett el emléktáblát az Egyesület.

- 2006-ban a volt Híradó Tiszthelyettes Szakközépiskola emlékére a Híradó téren emlékhelyet létesített, avatott az Egyesület.
- 2007-ben Vác Város Önkormányzatától emlékszázlót kapott az Egyesület munkássága elismerése gyanánt.
- 2008-ban emléktáblát avatott az 1849. évi váci csatában részt vett Lengyel Légiónak.

Örömünkre szolgál, hogy mindezekben a rendezvényekre Vác meghívta a PTHBE képviselőit,

akik esetenként segítséget is tudtak nyújtani az ünnepek előkészítésében a dokumentumok megfogalmazásában.

A PTHBE köszönetet mond az ETHNyE-nek a Híradó Klubok családi találkozójának 2007. évi megszervezésért, ahol az egykori váci híradók ifjúságuk megújult környezetében élvezhették egymás társaságát.

A PTHBE nevében további sikeres munkát kívánok!

*Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnöke*

MEGEMLEKEZÉS PUSKÁS TIVADAR SZÜLETÉSÉNEK 165. ÉVFORDULÓJÁRÓL

Ez évben is méltó tisztelettel emlékeztünk Puskás Tivadarról. Immár hagyomány, hogy részt vettünk a Támogató Dandár által szervezett híradók napja ünnepein, Budapesten, Székesfehérváron. Megkoszorúztuk Puskás Tivadarnak a Maléter Pál laktanyában álló szobrát. A PTTT első éves diákjaival megemlékeztünk és koszorúztunk a Fiumei úti Nemzeti Sírkertben a nagy feltaláló és öccse Puskás Ferenc sírjánál.

Nagy élmény volt számunkra Dr. Horváth László a PTTT iskolaigazgatója által levezetett tudományos konferencia, melynek során tájékozódhattunk e patinás intézmény múltjáról, eredményeiről és jövőbeli céljairól. Jó volt hallani azokról a neves személyekről, akik az intézményben tanultak, és váltak országos és nemzetközi hírűvé.

Nagyszerű érzés volt találkozni és meghallgatni azokat az előadókat, akik beszámoltak Puskás

Tivadar korszakalkotó találmányáról, vagy a híradás történetéről és fejlődéséről.

Az igazgató urat dicséri az a törekvés, hogy meghívta a Puskás Tivadar nevet viselő iskolák vezetőit, tanárait. Jó volt hallani az erdélyi-, ditrói- és sepsiszentgyörgyi-, valamint a szombathelyi iskolák értékes beszámolóit, valamint a filmjeikben bemutatott működési profiljaikat, nehézségeiket, eredményeiket.

E cikk sorain keresztül is köszönjük Igazgató Urnak az Egyesületünk irányában tanúsított jóindulatát. Nagy élményt jelentet számunkra részt venni a konferencián.

Köszönjük!

Havasi János nyá. ezredes

ARAD, 2009. OKTÓBER 6.

160 éve végezték ki Aradon az 1848-49-es Szabadságharc 13 dicső tábornokát. A magyarság történelmében szomorúan emlékezünk azóta minden évben. Ezt tettük ebben az évben is néhányan, a vértanuk emlékművénél Aradon. A PTTT-vel együtt koszorúztunk Aradon. Egyesületünk nevében Dr. Horváth László igazgató és Dr. Lindner Miklós nyá. altbgy. urakkal együtt Aradon azt tapasztaltuk, hogy az ott élő megfogyatkozó magyarság milyen méltósággal emlékezik meg hőseinkről. Azt is láttuk, hogy hazánkból főleg a

déli országrészekből milyen sok ember emlékezik e napról az ott élő magyarokkal együtt. Az emlékezés a városban két helyen történt. Dél előtt a mártírok obeliszkjénél, délután a Tűzoltó téren újra felállított szabadságszobornál.

A szobornál Markó Béla az RMDSZ elnöke emlékezett, a magyar kormány részéről pedig a Környezetvédelmi Miniszter. Őket követte Arad város polgármestere, majd a különböző szervezetek vezetői. Ezután került sor a koszorúzásra, ahol

dr. Horváth László igazgató, és Dr. Lindner Miklós nyá. altbgy. urak helyezték el koszorúikat a PTTT és a PTHBE nevében. Az ott létünk során sok igaz magyar emberrel volt módunk beszélni, akik nagyon szívélyesek voltak. Megismerhettük gondjaikat és céljaikat. Az október 6-i megemlékezésen való

részvételünkkel úgy érzem Egyesületünk minden tagjának nevében fejeztük ki hálánkat elődeink dicső tetteiért és mártíromságukért.

Havasi János nyá. ezredes

„BAJTÁRSIASSÁG 2009.” HADIPISZTOLY LŐVERSENY

2009. április 27-én, Székesfehérvárott került sor az együttműködő nyugállományú klubok közötti, hagyományos, hadipisztoly löversenyre, melyet a Székesfehérvári Klub Híradó Szekciója szervezett és rendezett.

A löversenyre hat klub nevezett be ötfős csapattal: a váci *Esze Tamás Nyugdíjas Egyesület*, a *Budapesti Klub Híradó Tagozata*, a *ZMNE Bolyai János Klubja*, a *Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület*, a *Wathay Ferenc Bajtársi Egyesület*, valamint a rendező *Székesfehérvári Klub Híradó Szekciója*.

A lőteret, a lőtér berendezését, valamint a lövészet levezetését a MH 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató ezred biztosította részünkre.

A versenyre, a csapatok részére, Dr. Révész Gyula mk. ezredes úr, az ezred parancsnoka vándorserleget ajánlott fel. (A vándorserleget az a csapat nyerheti el végleg, amely csapat három

versenyeket és aktívan részt vett minden versenyen. Társadalmi munkában, mint a Fejér Megyei Sport Szövetség-, majd a FMTTSZ Elnökeként dolgozott és szervezte – többek között - az évente rendszeresen megrendezett „Nosztalgia Obsitosoknak” elnevezésű löversenyeket is. Erre a rendezvényünkre most meghívtuk V. Kovács Gyula özvegyét is, aki mint minősített versenybíró, működött közre a versenyünkön.

A löverseny végül is kissé szeles, de szép, napos időben eredményesen és eseménymentesen lezajlott.

Eredmények:

Egyéni:

1. Szabó Antal nyá. őmagy – 93 köregység (Székesfehérvári Hír. Szekció)
2. Marosvári Kornél nyá. hka. – 91 köregység (Bolyai J. Klub)
3. Zakar István nyá. alezredes – 90 köregység (Bp. Klub Hír. Tagozat)

Csapat:

1. ZMNE Bolyai J. Klub – 265 köregységgel a vándorserleget megnyerte
2. Székesfehérvár Hír. Szekció – 260 köregység
3. Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület – 250 köregység

A helyezettek részére a díjakat Kertész Zoltán nyá. ezredes úr adta át. A löverseny befejezéseként pedig bajtársi, baráti körben együtt ebédeltünk.

Végezetül ezúttal is köszönetet mondunk Koronczi Tibor mk. alezredes úrnak, az ezred Parancsnok helyettesének, aki nagy segítséget nyújtott a rendezvény megszervezésében, valamint a ZMNE Bolyai J. Klubnak, amely klub serleget és érmeket ajánlott fel rendezvényünkre.

Rónyai Zoltán nyá. alezredes

Egyéni helyezettek

egymást követő évben-, vagy öt alkalommal győzni tud). A verseny megnyitóján megemlékeztünk néhai V. Kovács Gyula zls. bajtársunkról, aki 1993-tól haláláig (2007) szekciónk vezetőségi tagja volt. Nagy szorgalommal, lelkesedéssel szervezte a

RÁKÓCZISTÁK NAPJA

A rövid ideig fennállt II. Rákóczi Ferenc Katonai Középiskola egykori növendékei a régi helyen, Mátyásföldön nosztalgizáló Rákóczi Napot szerveztek. A régi időkre emlékező ünnepi műsorban jeles szerepük volt azoknak az egykori rákóczista növendékeknek, akik később híradó tisztek, majd nyugdíjas híradó tisztek lettek, napjainkban pedig a PTHBE tagjai.

A szerkesztőség

A KARÁCSONYFA ÉS A SZALONCUKOR EREDETE

Sok, több évszázados múltra visszatekintő hagyományt őrzünk még ma is, amikor már a hétköznapjainkban a modern technika vívmányai játsszák a legfontosabb szerepet. A hagyományok ápolásának egyik leglátványosabb jelképe a karácsonyfa. A feldíszített fenyő elterjedését a kereszténységnek köszönhetjük, annak ellenére, hogy ilyen fát már a vallás elterjedése előtt is állítottak, évszázadokkal korábban a december köszöntésének jelképe volt az örökzöld fa.

A fenyőfa a kutatások szerint a kelta kultúrkörből ered, ez a népcsoport minden hónaphoz más-más fafajtát használt jelképnek. A fenyő a december hónap jelképe lett. Ebben a hónapban van ugyanis az őszt-tél napfordulója. Az örökzöld pedig a megújulás reményét jelképezte a zord decemberi időszakban.

A karácsonyfa feldíszítése skandináv-germán eredetű. Az északi népek a fenyőt a *Paradicsom* fájaként tisztelték. Akkoriban még almát, és egyéb gyümölcsöket akasztottak díszítésként az ágakra, a fa gyümölcsseit szimbolizálták. A fa alakja, amely a latin nagy A betűhöz hasonlít, szintén az új kezdetet szimbolizálja, a napfordulóval van összefüggésben. Érdekes a karácsonyfa szó eredete kezdetben ez egyfajta adónem volt, a földesúr által a jobbágyoktól beszedett tűzifát jelentette. A 16-17. században még csak egyes német tartományokban volt jelen a karácsonyfa, aztán a szokás eljutott Bécsbe. A nagypolgári családokban is feldíszített fenyővel kezdték ünnepelni Jézus születését. Az európai elterjedésben közrejátszottak az arisztokrata

családok, akiknél szokás volt, hogy országokat átívelő frigyeket kötöttek egymással, így a szokásaikat is magukkal vitték például Angliába és az Ibériai-félszigetre is.

Magyarországra a fenyőfa ugyancsak az osztrák nemeseknek köszönhetően került. Az első karácsonyfa egyes feljegyzések szerint Brunzswik Teréz állította 1824-ben. A díszítés az évszázad során lényegében változatlan maradt, gyümölcsök, dió és egyéb ehető édességek kerültek a fára, és a gyerekek fogyasztották el azokat.

A századvége felé terjedt el a szaloncukor készítés és vele együtt a karácsonyfa díszítése. Kezdetben egyszerű cukorka- és csokoládé golyócskákat csomagoltak selyempapírba, majd színes sztaniolba. Hazánkban, 1891-ben Hegyesi József magyar-francia szakács készített először. Franciaországból hozta a (fondant cukor) receptet.

A fára akasztható, selyempapírba és csillogó sztaniolba csomagolt édességet azóta kizárólag nálunk maradt hagyományos ünnepi édesség, ezért hungarikumnak minősül. A reformkorban – francia minta nyomán – jött divatba a polgári lakásokban a fogadószoba, azaz szalon, ahol karácsonyfát állítottak, és így lett a díszesen csomagolt csemege neve szaloncukor. A cukorka neve a német salonzucker szóból ered. Jókai még szalonczukkedlinek nevezte.

Soós Tamás nyá. alezredes

LÁTOGATÁS GÖDÖLLŐN

Egy szép őszi napon a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület szervezésében a Híradó Tagozattal együtt, a HM ARMCOM Zrt. elnök

felkészült fiatal hölgy, tárlatvezető tájékoztatott a Gödöllői királyi kastélymúzeum történetéről. A Grassalkovichok kora című kiállítás, a barokk udvari

vezérigazgatója, Kucsera Mihály ezredes úrnak a meghívására Gödöllőre látogattunk. A látogatásra az igazgató úr egy szép panorámás autóbust, küldött értünk az Őrs vezér terére.

Gödöllőre érve az ezredes úr fogadott bennünket, mindenkivel kezet fogva bemutatkozott, üdvözölt, és a Tanácsterembe invitált bennünket. Ott üdítővel, kávéval és süteménnyel kínálva, tájékoztatást adott az üzem tevékenységéről és eredményeiről, gondjairól és a megoldási lehetőségekről. Ezt követően elvezetett a munkahelyekre, bemutatta a gyártásban lévő eszközöket. A bemutatás során láthattuk, hogy milyen sokoldalú a cég, és hogyan birkózik meg a nem éppen barátságos gazdasági környezet okozta nehézségekkel.

Ezt követően meghívott bennünket egy nagyszerű ebédre, amely során egy kis koccintás keretén belül Lindner Miklós nyá. altbgy. úr Egyesületünk elnöke köszönte meg az ezredes úrnak és az üzem kollektívájának, hogy számunkra lehetővé tették a látogatást.

Ebéd után Némethné Zsuzsika vezetésével, meglátogattuk a gyönyörűen felújított Grassalkovich-kastélyt, ahol egy igen kedves, jól

kultúrát mutatja be, míg a rekonstruált királyi lakosztályok a díszterem és az Erzsébet királyné emlékkiállítás a királyi család Gödöllői tartózkodásait idézi fel, rátekintéssel a kor történelmi hátterére. A déli szárnyon Grassalkovich Antal herceg (1782-85) alakított ki színházat, melyet most felújítva mi is megtekinthettünk. A kastélyban jelenleg is folynak a felújítási munkák.

A látogatás végén az igazgató úrtól szívélyes búcsút véve szálltunk fel az autóbuszra és tértünk haza Budapestre.

Köszönet illeti mindazokat, akik a kirándulás létrejöttét megszervezték és biztosították mindannyiunk számára ezt az élményekben gazdag, jó hangulatú kellemes napot.

Hirling Jánosné

UDVARI ISTVÁN NYÁ. ŐRNAGY
(1930 – 2009)

Mély megrendüléssel tudatjuk, hogy Udvari István nyá. őrnagy Egyesületünk és a nyugállományú híradó tagozat aktív tagja életének 79. évében súlyos betegségben elhunyt.

Udvari bajtársunk közel 40 évi hivatásos szolgálatot követően került nyugállományba. Társadalmi megbízatásait eredményesen végezte. Kiemelkedően eredményes tagja volt a

Nyugállományú híradó tagozat illetve Egyesületünk lövészcsapatának.

Temetése – a katonai szervezet halottjaként – 2009. szeptember 23-án volt a rákoskeresztúri köztemetőben.

Emlékét örökké őrizzük!

A szerkesztőség

DOMA GYULA T. SZÁZADOS
(1930 – 2009)

Egyesületünk aktív tagja Doma Gyula t. százados, az egykori Híradó Tiszti Iskola tanára a HM ARMCOM Kommunikációtechnika Zrt. (régebbi nevén Híradótechnikai Üzem) termelési osztályvezetője életének 79. évében, 2009. október 3-án súlyos betegségben elhunyt.

Doma Gyula kiemelkedő képességű, felkészült, tehetséges tagja volt az 1950-ben avatott híradó tisztek közösségének.

Hatékony, lelkiismeretes szakmai munkája, kifogástalan emberi magatartása eredményeként előljárói a Zrínyi Miklós Katonai Akadémiára küldték magasabb katonai ismeretek megszerzésére.

Egyenes szókimondó ember volt. Ő volt az, aki akadémiai hallgatóként nem kis személyi bátorsággal állománygyűlésen 1956-ban a nagyhatalmú Bata honvédelmi minisztertől -a nyilvánosság előtt – azt kérdezte „Miért nem váltják le végre Rákosi elvtársat?”.

Ez elég volt arra, hogy megváljon a hadsereg hivatásos állományától

1991 – ben történt nyugdíjba vonulásáig a HM ARMCOM ZRt – nél és előd szervezeteinél termelési osztályvezetőként kiemelkedő munkát végzett az üzem eszközbeépítési és új gyártmányok bevezetésének feladataiban

Szakérteméért, emberséggel ötvözött követelménytámasztásáért, segítőkészségéért széles körben tisztelték és becsülték.

2009. október 9-én lakóhelyén Bősárkányban nagy részvéttel Egyesületünk elnökének jelenlétében helyezték örök nyugalomra.

Emléke velünk marad!

A szerkesztőség

IN MEMORIAM KIS KÁLMÁN NYÁ. MK. EZREDES

2009. augusztus 18-án életének 64. évében rövid betegség után elhunyt Kis Kálmán nyá .mk. ezredes az egykori Vk. Híradó Csoportfőnök helyettese.

Kis Kálmán egész élettevékenységét átszötte a munka szeretete, a műszaki kérdések iránti érdeklődés, a feladatok végrehajtásáért érzett személyes felelősség.

Villamosmérnöki diplomáját a leningrádi Műszaki Egyetemen szerezte. Briliáns felkészültsége, kiemelkedő matematikai képessége, kombinatív készsége az információvédelem felé orientálta.

Minden feladatát példás szakszerűséggel és eredményességgel oldotta meg. Nemzetközi területen szakmája kiemelkedő egyéniségének tartották.

Egészségi okokból történt nyugállományba helyezését követően neves informatikai cégek munkatársaként dolgozott.

Megdöbrentő, váratlan haláláig az Országos Egészségbiztosító Pénztár aktív informatikai munkatársa volt.

Temetésére – nagy részvét mellett – 2009. szeptember 10-én a Magyar Honvédség Halottjaként, a Fiumei úti Sírkert katonai parcellájában került sor.

Emlékét a szolgálat közössége megőrzi!

Dr. Lindner Miklós nyá. altábornagy
a PTHBE elnöke

HELYREIGAZÍTÁS

Egyesületünk 10 éves története alkalmából elkészült kiadványunkba néhány hiba is becsúszott a szerkesztők és lektorok lelkiismeretes munkája ellenére. Ezúton kérünk elnézést mindazoktól, akiket személyében, rendfokozatában, vagy címében érintettek a sajnálatos tévedések.

A kiadvány szerkesztői

Szemle Kamenyec-Podolszkban

A balassagyarmati 23/II. zászlóalj 1941 őszén Kamenyec-Podolszkban a megszálló erőknél út- és vasútbiztosító szolgálatot teljesített. A hadosztályparancsnok szemlét némi incidens zavarta meg, amikor érkezésekor a zászlóaljparancsnok jelentkezett.

A hadosztályparancsnok a jelentés fogadásakor emelt hangon megszólalt:

„A parancsnok jelentkezik,

az őrség fegyverben áll,

és az az ember meg ott vize!”

Elképzelhető, hogy a zászlóaljparancsnokkal forogni kezdett a föld. Erre a szemlélő előljáró parancsörtisztje előlépett:

„Vezérőrnagy úr! Az a mi gépkocsivezetőnk.”

Mire a tábormok:

„Azt . . . azt ki kell oktatni. Az különben is egy disznó.”

Nem volt rossz kezdet egy szemléhez.

Vételezés papír nélkül

Ugyanennél a zászlóaljnál történt Kamenyec-Podolszkban, hogy az őszi hidegek megérkezésekor a télre kellett berendezkedni. Nem volt könnyű feladat, mert minden anyagforrás, fa- és vastelep a német „Verwaltung” (igazgatás – a szerk.) kezében volt, ahonnan többszöri hivatalos igénylésre sem lehetett kiutalást kapni. Ezt a kínos helyzetet egy véletlenül németül jól beszélő, beleváló tiszthelyettes megunva, önálló akcióra szánta el magát.

Hat honvéddel és egy teherautóval behajtott a német fatelepre, minden megkérdezés nélkül egy hátsó gerendarakás közelében megállt, és egy hatalmas „csuklós mérőléccel” - magyarul collstockkal - méregetni kezdte a rönköket. Amelyeket megfelelőnek talált, azt embereivel felrakatta a teherkocsira, majd meglegedetten, minden további ügyintézés nélkül hazahajtott. Senki nem mert hozzájuk szólani, mert ekkora szemtelenséget fel sem tételeztek. A nagy forgalomban fel sem tűnt, hogy mindez papír nélkül zajlott.

Segíts magadon, a collstock is megsegít!

Lászay János nyá. alezredes

Puskás Híradó

a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület kiadványa
készült 120 példányban

Kiadja:

Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület

1143 Budapest, Stefánia út 34.

Postacím: 1438 Budapest, Pf. 371.

Felelős kiadó:

Dr. Lindner Miklós

Szerkesztő:

Amaczi Viktor

Olvasó szerkesztő:

Dr. Horváth László

Tipográfiai szerkesztő:

Hajzer György

Rovatvezetők:

Majercsik Tibor (szervezeti élet)

B. Nagy Péter (tudomány és technika)

Lászay János (katonai múltunk)

Szepezdi Dezső (társadalmi és katonai kapcsolatok)